

[Steen Folke.]

ner, imod, at de civile værnepligtige faktisk kommer til at udføre arbejde, som ellers skal udføres af lønnet praktisk medhjælp. Det er jo velkendt, at det, der især er tale om i forbindelse med nedskæringer på daginstitutionerne, præcis har været, at det er de praktiske medhjælpere, der er blevet fyret. Der er også fyret egentlige pædagoger, men der er fyret et langt større antal praktiske medhjælpere. Jeg mener, det er oplagt, hvis man kender noget til, hvordan tingene fungerer, at „praktisk medhjælp“ dækker en lang række kategorier af arbejder, hvor der er yderst flydende grænser, hvor det er umuligt i en institution, hvor man har en militærnægter gående, at definere knivskarpt, om dette eller dette arbejde hører ind under den lønnede praktiske medhjælps område eller ikke gør det. Sådan kan det ikke fungere. Når nægterne i et vist omfang individuelt selv lader sig udstationere, har det nok at gøre med, at de regner med, at man ligesom kan opretholde de grænser. Men nu er der altså en henvendelse fra landskontaktudvalget for samtlige militærnægtere, hvor man anmoder om at få lukket for denne praksis, og der er en henvendelse fra BUPL, hvor man anmoder om det. Det er naturligvis, fordi man mener, at der rent faktisk er tale om, at der er en konflikt imellem disse interesser. Jeg mener, at det må være klart, at ministeren i fortsættelse af, hvad der hele tiden har været betingelserne for disse udstationeringer, må følge en sådan alvorlig henvendelse fra en fagforening på området, som føler sine interesser trådt for nær, og rent faktisk må sørge for, at udstationering ikke sker. Der vil sikkert også kunne findes eksempler — jeg har ikke eksempler i lommen, men det kan BUPL måske hjælpe med at finde — hvor det klart kan dokumenteres, at disse grænser, ministeren taler om, er så flydende, at de ikke lader sig opretholde.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Blot den oplysning, at den organisation, som hr. Steen Folke henviser til, jo ikke er organisation for de praktiske medhjælpere. Det er klart, at jeg meget nøje vil følge dette område, men som situationen ligger, finder jeg ikke, der er grund til at tage udstatione-

ringsstederne tilbage. Lad os bare tage det eksempel, at der på andre områder bliver normeret et mindre antal stillinger, så falder hele udstationeringsordningen på gulvet. Så tror jeg heller ikke, hr. Steen Folke kan være interesseret i, at de, der er civile værnepligtige, ikke får det, man kalder bare en smule meningsfyldt arbejde.

Steen Folke (VS):

Nej, jeg synes, det er udmærket, at militærnægtere, så vidt det lader sig gøre, får meningsfuldt arbejde, og jeg vil godt henvise til, at der i brevet fra landskontaktudvalget for civile værnepligtige netop opregnes en række områder, hvor man peger på muligheden for i fremtiden at udstationere militærnægtere. Man har jo de fleste udstationeret på det sociale område, hvad der er problematisk, og man har været meget tilbageholdende med udstationering på andre områder. Her er peget på en lang række områder som beboer- og lejerforeninger, forbrugerkomiteer osv. osv., hvor man kunne udstationere nægtere. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han ud fra den synsvinkel kan give tilsagn om en velvillig overvejelse af at åbne for udstationering af militærnægtere på bl. a. de områder, som militærnægterne i deres egen henvendelse har foreslået.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Velvilje er jo mange ting, og jeg vil da godt sige, at de ting, der her er peget på, vil vi i høj grad overveje i indenrigsministeriet, uden at jeg på forhånd kan give hr. Steen Folke et tilsagn. Det er klart, de vil blive overvejet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Steen Folke (VS) til ministeren for Grønland:

„Kan ministeren oplyse, hvorfor ministeriets forhandlinger med Grønlands Arbejder Sammenslutning (GAS) brød sammen i sidste måned, og vil ministeren give tilsagn om imødekommenhed over for de lavt lønnede grønlandske arbejderes krav ved de fornyede forhandlinger i ugen 7.-13. september?“

(Spm. nr. 351).